

אמנון הלפר:

**„כמו שני תיישים
העומדים על גשר!“**

הדין-חשבון שחיבר מבקר-המישטרה, אברהם אדן, חשף לציבור ליקויים חמורים בתיפקוד המישטרה, והטיל רבב בעבודתם של השוטרים. אדן נלחם בשיטה. מפכ"ל המישטרה, רב-ניצב דויד קראוס, לא שלט בכעסו, ותחת לבדוק את מסקנות הדו"ח, הוא תבע לחקור את המבקר, על שהדליף את הדו"ח לעיתונות. פניתי לאמנון הלפר, לשעבר סגן-ניצב, שהיה ראש מדור-הבילוש ביחידה המרכזית במישטרת תל-אביב, וש-פרש לפני ארבע שנים על רקע פרשת אסף חפץ. שאלתי אותו אם ידוע לו על מעשים דומים לאלה המוזכרים בדו"ח גם בתקופתו.

אני מאמין שגם כומני היו תופעות דומות. יש לזכור שהמיש-טרה היא גוף גדול המהווה חתך אוכלוסייה של עמ"ש-ישראל.

● **מה דעתך על העובדה שהמישטרה לא פעלה על-פי מסקנות הדו"ח מאז חודש מאי אשתקד?**

אני מאמין שהתקיימו ריונים בדרגים נמוכים, שתפקידם לפעול על-פי המסקנות. אם לא נערך שום דיון בדרג הבכיר, זה חמור מאוד.

● **אתה חושב שהמישטרה צריכה להמשיך ולח-**

מישטרה

קור את עצמה, ולשפוט את השוטרים בבתי-דין מישמעתיים בלבד?

ברוב המיקרים השוטרים מעדיפים לעמוד לדין לפני גורמים חיצוניים, ולא בבתי-דין מישמעתיים בתוך המישטרה.

● **האם דרישת המפכ"ל קראוס לחקור את המבקר ארן מוצדקת?**

אין אדם נתפס בכעסו. זה מזכיר לי שני תיישים העומדים על גשר ומסרבים לוותר זה לזה, ולכן אף אחד לא יכול לעבור.

● **על רקע פרשת חסין ותיק „אפרסק“ בזמנו של הרצל שפיר, אתה חושב שיש שיטה?**

בהחלט לא. מילחמות-הגנרלים אינן משפיעות על כל המיש-טרה. אולם לכשיתחלף דור הפיקוד הבכיר הנוכחי, המישטרה תהיה טובה יותר. (יוסי עין-דוד)

יויאן בר-ציון:

**„הלקוחות ביקשו משהו
שונה לליל-הסדר!“**

זו בהחלט בעיה אישית שלי – הכבוד שאני רוחשת לשוברי-מסורת. לא שיש לי משהו נגד המסורת, אבל גם ה„לחיים“ מוצא חן בעיניי.

שתי נשים, העוסקות בקייטרינג במשך השנה, החליטו לשבור את מסורת הדג-הממולא, מרק-הקניידלך וליפתן תפוחי-העץ, והן מציעות ללקוחותיהן ארוחת ליל-סדר ב-סיגנון חדש.

שאלתי את יויואן בר-ציון האם זו המעם הראשונה שבה אפשר להזמין ארוחת ליל-הסדר הביתה.

אצלנו כן.

● **איך נולד הרעיון להכין ארוחת-ליל-הסדר ב-סיגנון חדש?**

האמת היא שאני ושותפתי שיחקנו במחשבה הזאת. רצינו לשנות קצת מהגלריאמילה. יש היום כארץ כל-יך הרבה פירות וירקות מיוחדים ונפלאים, שרצינו לנצל אותם רחוקא לארוחת חגיגות במיוחד. אבל אני לא בטוחה שהיה לנו האומץ להציע למישהו לאכול מרק-פאפאיה בליל-הסדר.

● **אז איך בכל זאת?**

הלקוחות שלנו הציעו. הם שאלו בעדינות אם אנחנו מוכנות

חגים

להכין משהו שונה. הצענו, והם קיבלו את התפריט הבלתי-מסורתי כשימחה גדולה.

● **מה יאכלו הלקוחות שלכן בליל-הסדר?**

מרק קרם עוף, דג נסיכת הנילוס כאננס, שוק-כבש בתנור ברוטב נענע, תפוח מטעמים.

● **כמה ארוחות כאלו הזמינו אצלכן?**

כ-800 מנות, ויש, כמובן, שלמחות הכל הזמינו ארוחת מסורת חית לגמרי.

● **ואיך נזכרו שיצאנו ממצריים?**

כתוב בספר, קוראים ושרים חוזרים.

● **מה תאכלי את בליל-הסדר?**

אני מזמנת לקרובים, אז אוכל ארוחת מסורתית. אבל אני מניחה שאתרומם משהו אחר. (דניאלה שמי)

סוזי שיפר:

**„בדקנו. אין להם סולם
המגיע לקומה 7!“**

שני ילדים קטנים נחנקו למוות בשריפה בבאר-שבע. מכביהאש הגיעו בזמן או לא הגיעו? היה להם סולם ארוך או לא היה להם?

השאלה היא האם אחרי אסונות כאלה מישוה מסיק מסקנות. האם מנסים ללמוד, לשפר תנאים?

פניתי אל הגברת סוזי שיפר, דיירת בבניין אשר נשרף לפני שנה בגבעתיים, ושאלתי אותה האם העירייה או מכביהאש עשו משהו מאז השריפה.

הם נתנו עצות פה ושם. אבל כשרצינו לדעת בדיוק מה לעשות, הזמנו מומחה-לבטיחות בתשלום, והוא אמר לנו מה לעשות.

אש

השיפורים עלו לכל אחד מדיירי-הבית קרוב ל-15 אלף דולר, והכי מרגיז הוא שבשכיל כל דבר שהוספנו בבית – למניעת שריפה – התרוצצנו בין העירייה לבין מכביהאש, כדי לקבל רשיון.

כשחשבנו שעשינו כבר הכל, הזמנו מומחה ממכביהאש שיבדוק. הוא ברוק והציע לעשות עוד שיפורים, כמו, למשל, להתקין גלאי-אש בחדר-המדרגות ולחבר אותם באזעקה לחברה פרטית.

● **למה חכמת פרטית?**

לא יודעת.

● **אני זוכרת שהיתה בעיה שהסולם של מכבי-**

האש בגבעתיים לא הגיע אל מעבר לקומה 6. האם בדקתם אתם, דיירי הבניין הגבוה, אם היום יש להם סולם שמגיע יותר גבוה?

כן, בדקנו. אין להם. (דניאלה שמי)